

Viktor Rydberg

Barndomspoesien. Dikt af Viktor Rydberg. Med Teckningar af Hildegard Z.

Samson & Wallin (Distribution), Stockholm 1893. Enligt Tore Lund utfördes bokens illustrationer av Hildegard Berencreutz, född Wennerström. Formuleringen ”Hildegard Z.”, som tycks syfta på Hildegard Zoir, är i själva verket ett korrekturfel; det skulle ha stått ”Hildegard B-z”. Jfr brevväxlingen mellan Adolf von Berencreutz och Viktor Rydberg (som återfinns vid Kungl. biblioteket).

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/RydbergV/titlar/Barndomspoesien/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb1625903-faksimil>

Urb.
Barnb.
o

BARNDALLS POESI

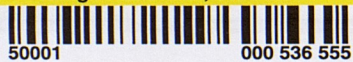

STOCKHOLM
SAMSON & WALLIN
(DISTRIBUTION)
1893.

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

*Urbens
Barnb.*

Kungl. biblioteket, Stockholm

50001

000 536 555

BARNDOMSPoesien

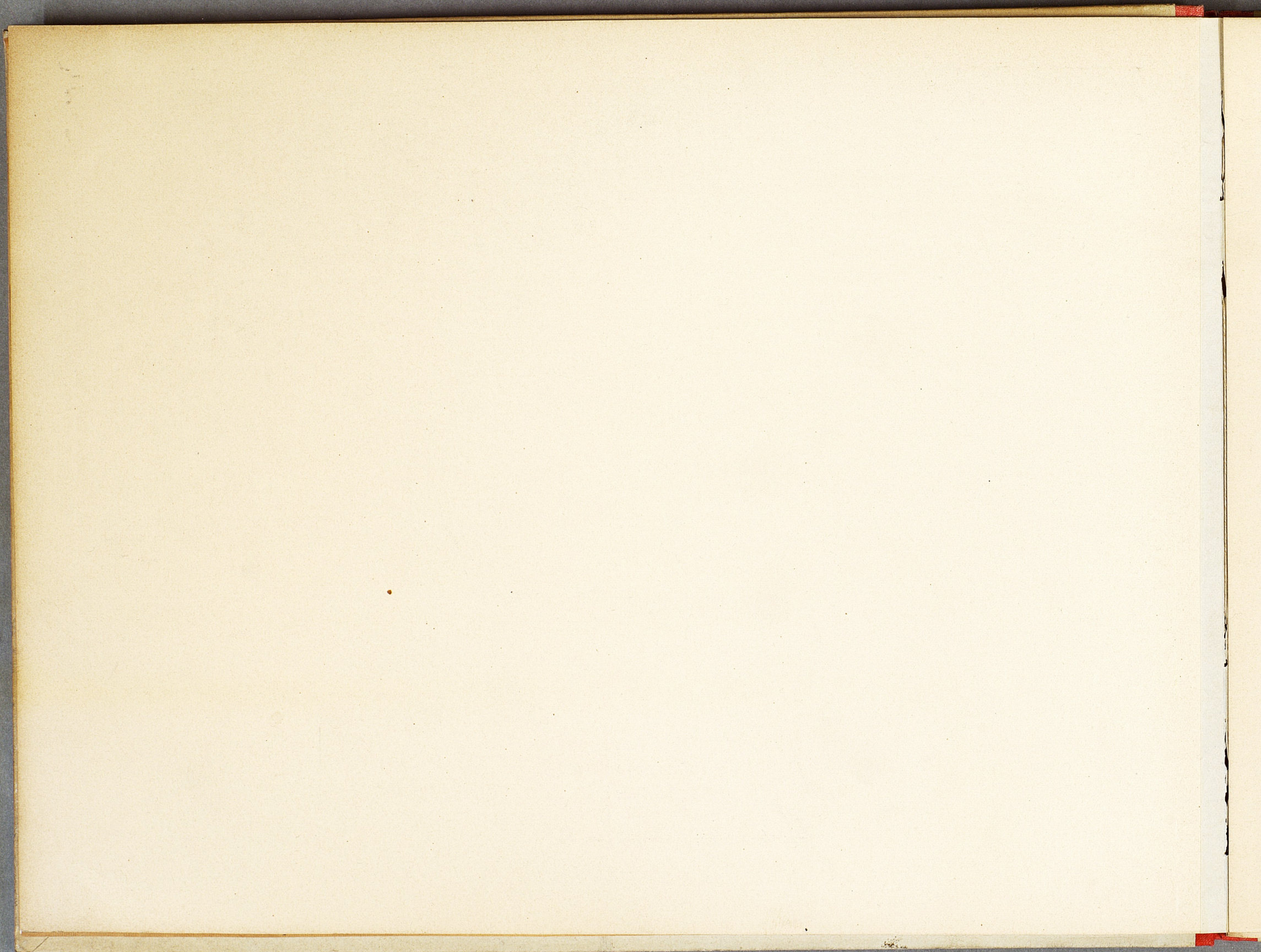
Dikt af

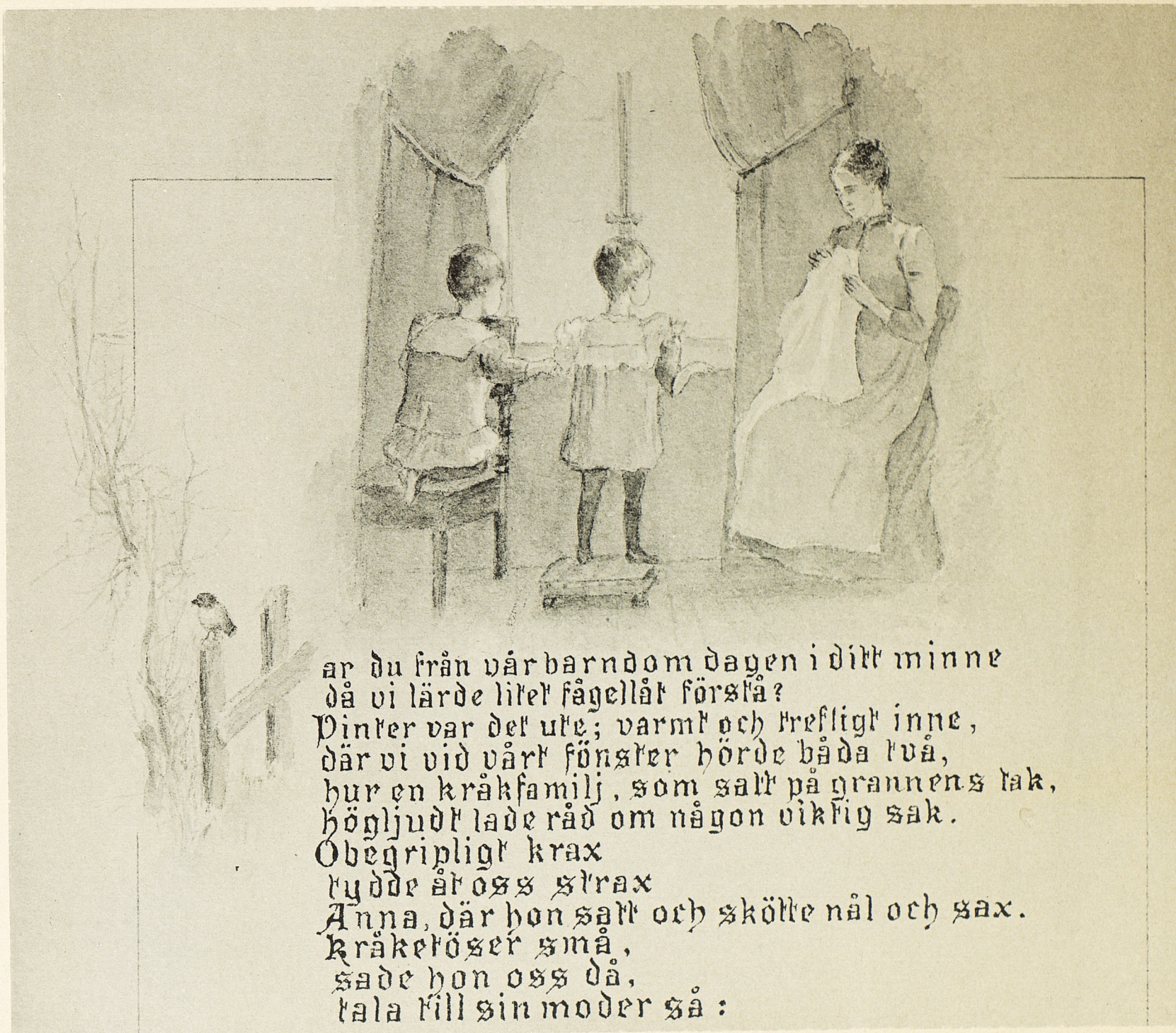
Viktor Rydberg

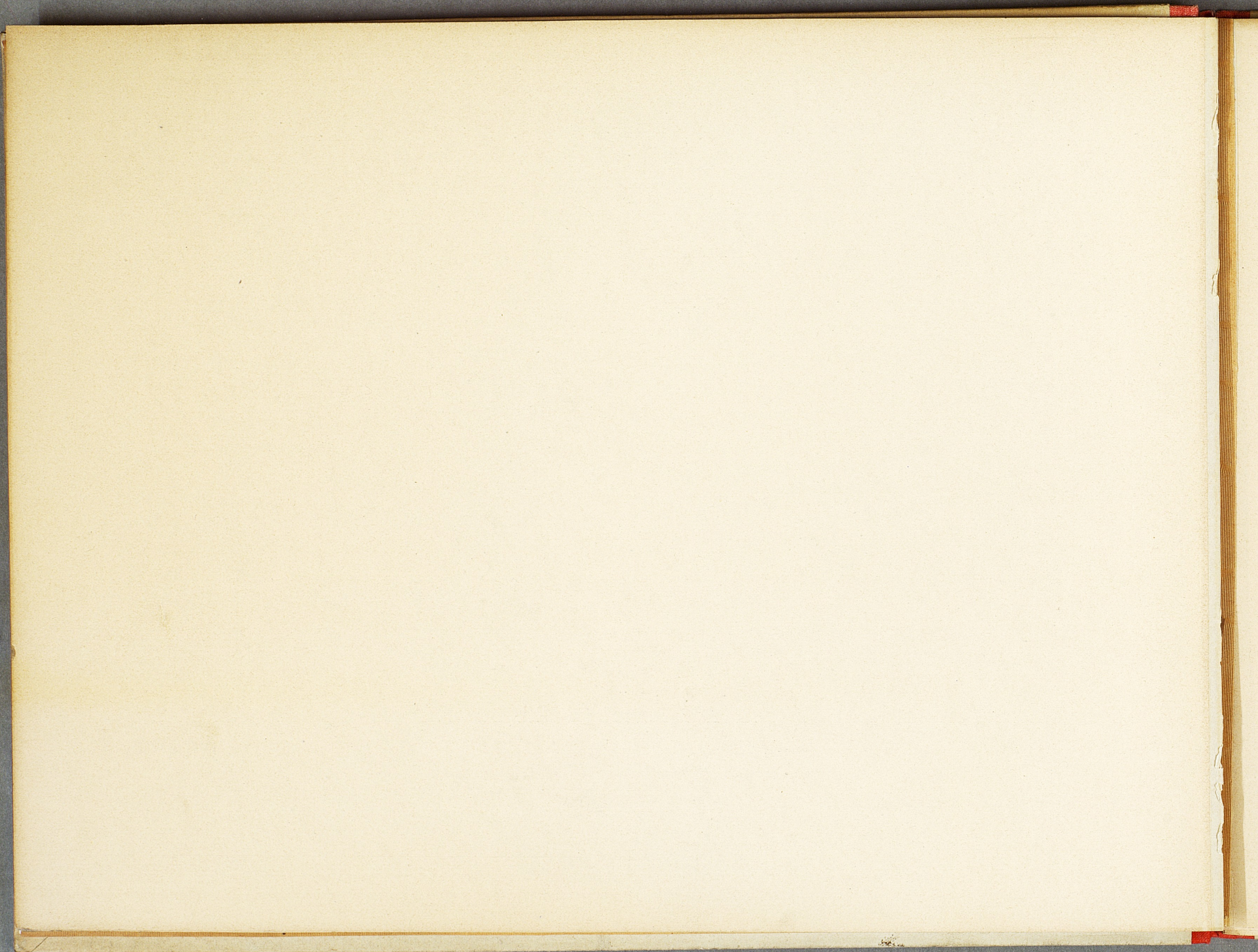
MED TECKNINGAR AF HILDEGARD Zorn

f. Ryggård.

är du från vår barndom dagen i ditt minne
då vi lärde likt fågellåt förstå?
Vinter var det ute; varmt och treftigt inne,
där vi vid vårt fönster hörde båda två,
hur en kråkfamilj, som satt på grannens tak,
högljudt lade råd om någon viktig sak.
Obegripligt krax
lydde åt oss strax
Anna, där hon satt och skötte nål och sax.
Kråketöser små,
sade hon oss då,
tala till sin moder så :

Ack, vi frysa, mor,
värre än du tror.

Flyg med oss till ön, där
sunnan vinden bor!

Där vi köpa skor,

nätta franska skor,

för att skydda våra stackars
klor.

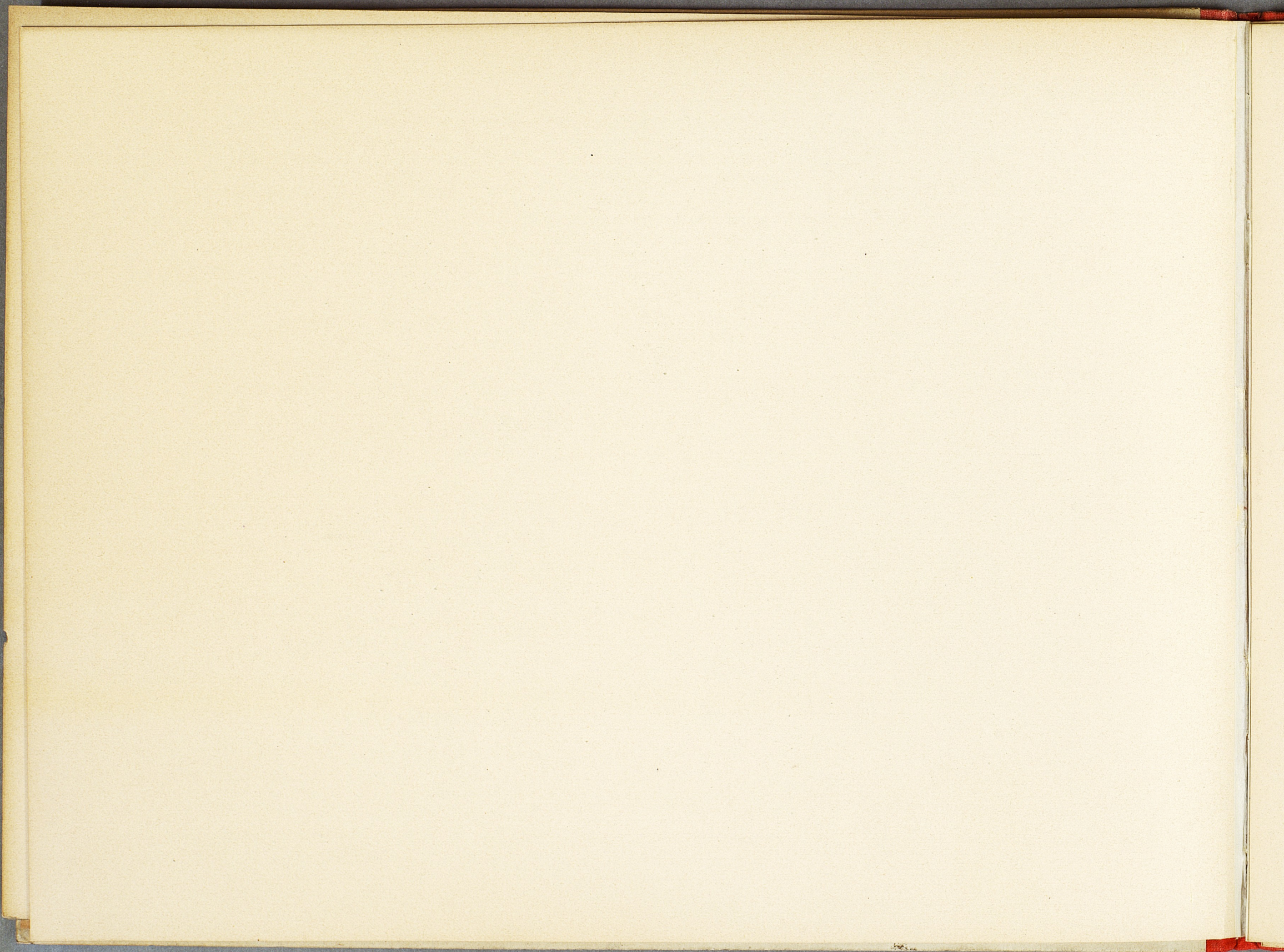
Där vi värma opp
frusen liten kropp

med att plocka korn ur
nejlikblommans knopp,

runda pepparkorn,

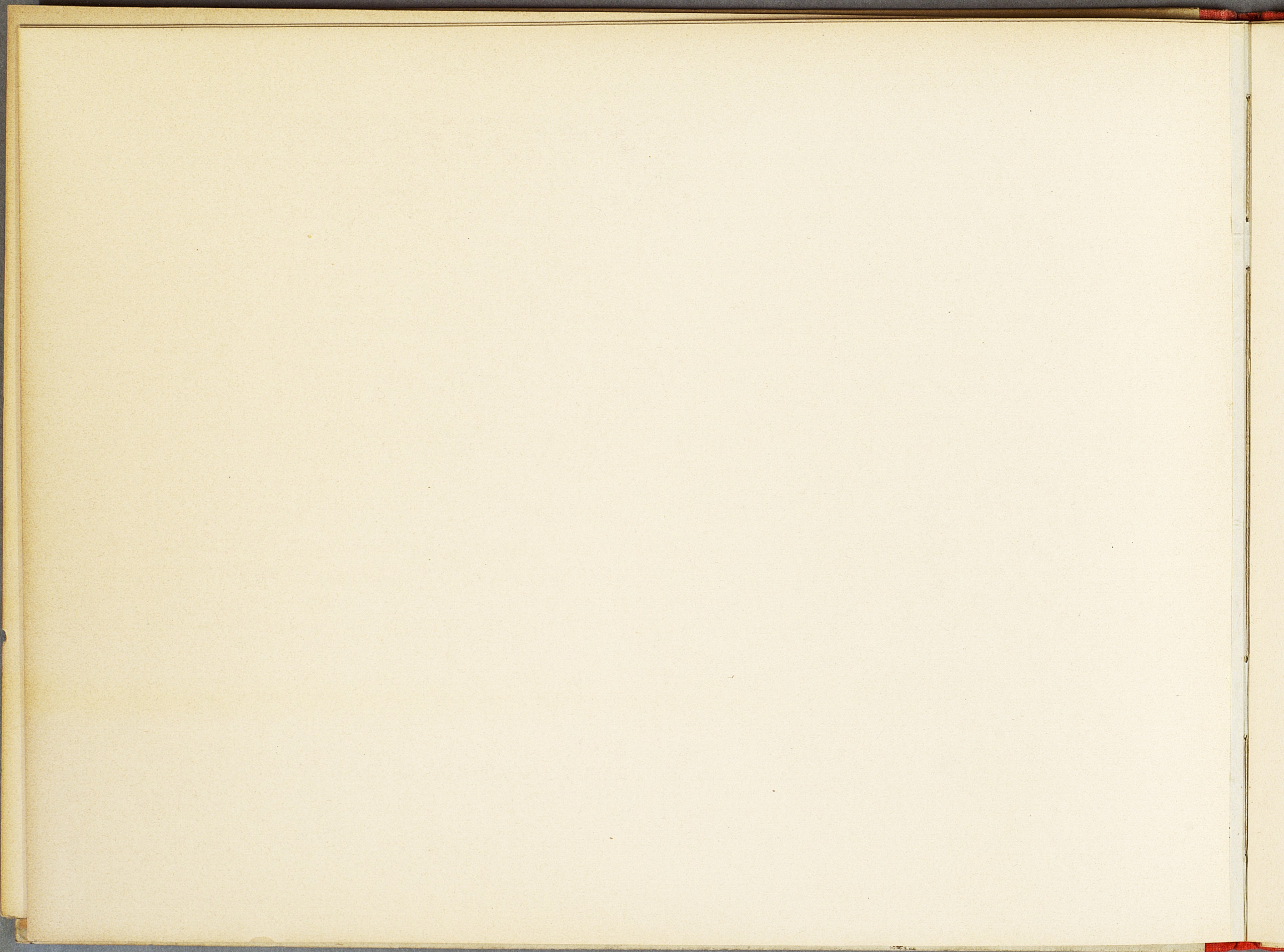
trinda pepparkorn,

Katten blåser där i silfver-
horn.

Anna, kunna vi, som inga vingar ega,
äfsön komma dit, till sunnavindens ö? —
Ja det lyckas nog, som gamla visor säga,
om man hittat fram till svanegossens sjö;
där vid blommig strand man ser en liten båt,
prydd med gyllne rand och flagg och annan ståt.
Dragen af en svan
öfver böljans ban
mellan vattenliljor far han hela dan
på den blåa sjön
till den gröna ön —
silfverhornets klang är gäll och skön."

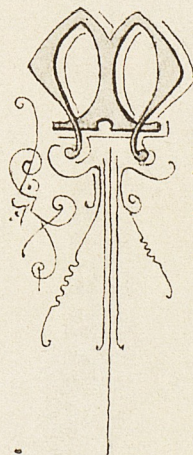
Ja, men säg oss nu, kan någon visa vägen,
om vi gå och söka svanegossens sjö?
Djupt i skogen vid ett vägshål, enligt sägen,
står en visarskolpe, grå af år och lö.
Finner du ej den, så fråga fåglar små,
siskan och steglitsen som i lunden slå,
svalesyskon fem,
om du möter dem,
eller vandringsmannen från Jerusalem
eller månens ny
eller silfversky,
eller komtesar i nästa by.

6.

Så i vinterdygnen språksam vid vår sida
 barndomsdikten satt vid björkvedsflam-
 mans sken,
 och när våren kom, och vestanfläktar blida
 lekte i vid fönstret knoppande syren,
 kom med dem en skara som marsagor ock,
 kom och kvad i kapp med vingad sångarflock,
 som till Norden snällt
 återfärden ställt
 och på nytt från lund och äng och åkerfält
 och i skogens sal
 hän ur skugga sval
 lifvade med sänger berg och dal.

8.

Länge nu det är,
 sen vi bodde där;
 många år har gått i möda och besvär,
 som oss skåda lät,
 hur med näpna fjär
 nya släkten tuktat in i det.

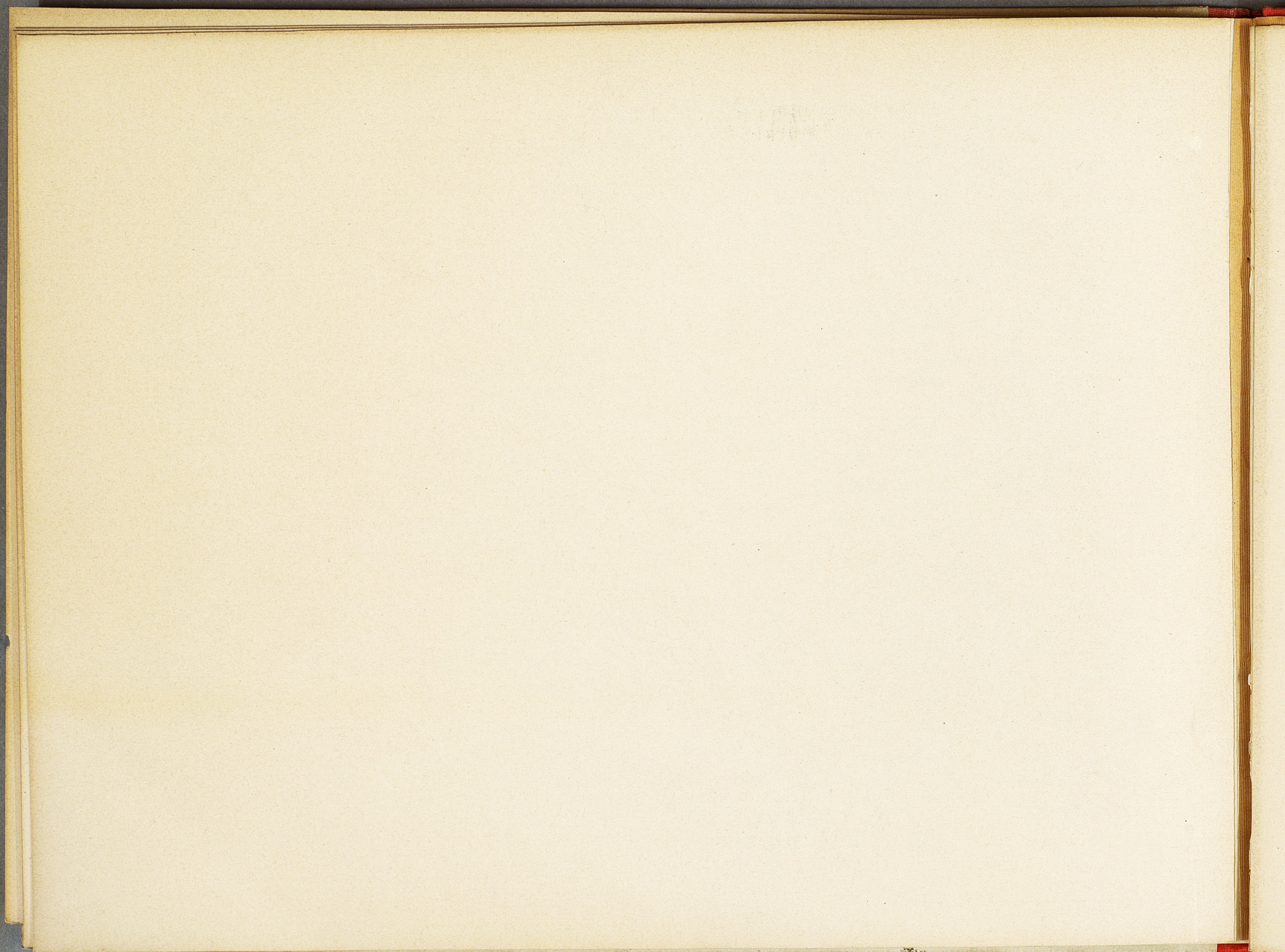
en hur än därute lifvets öden hoälfva,
 är därinom porten dikten glad och ung.
 Drottningen därinne, det är sångens älfva,
 Myrbos, skaldegossen, är därinne kung.
 Fursten i vårt släktes barndomsålders värld
 har i barnens rike än en tron och härd.
 Må de där förbli
 med sitt feeri,
 med sitt joller, nonsens, ljufva rokeri!
 Må hon där förbli,
 evigt ung och fri,
 lifvets morgonrodnads poesi!

7.

Hvar en väg bar hän i fjerran, förde leden
 vandringsmannen bort till någon sago-
 ängd,
 englig kvarn vid forsen, mossigt bo på heden,
 sjö och strand förtalde äfventyr i mängd,
 klippan, där hon öfver däliden står på stup,
 milan med sin glöd i furumoens djup.—
 Ack, ur trälbestyr
 fantasien flur
 gärna bort till sina gryningsäfventyr,
 lyckas då ibland
 lossa sina band
 återse sin barndoms underland.

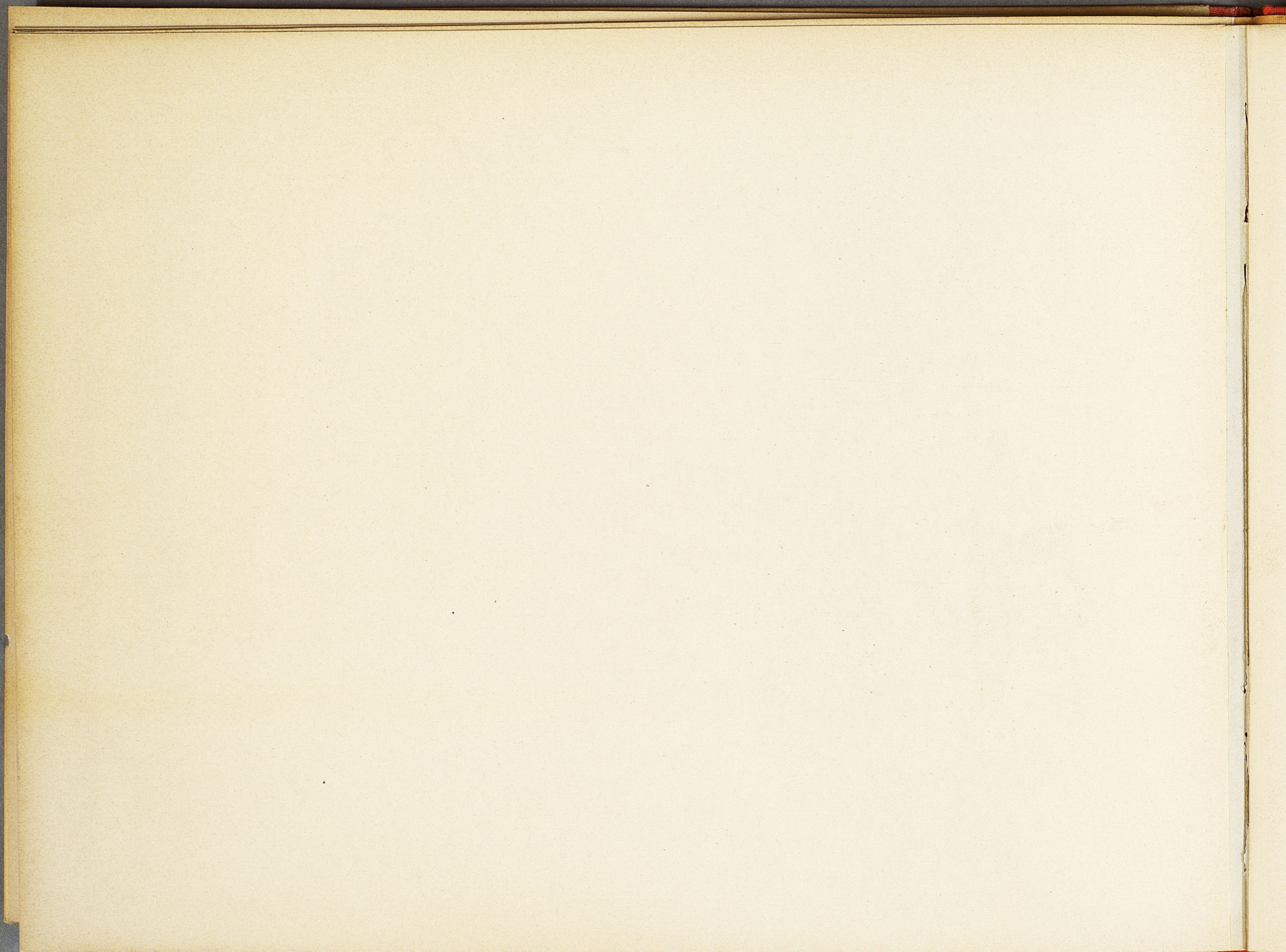
9.

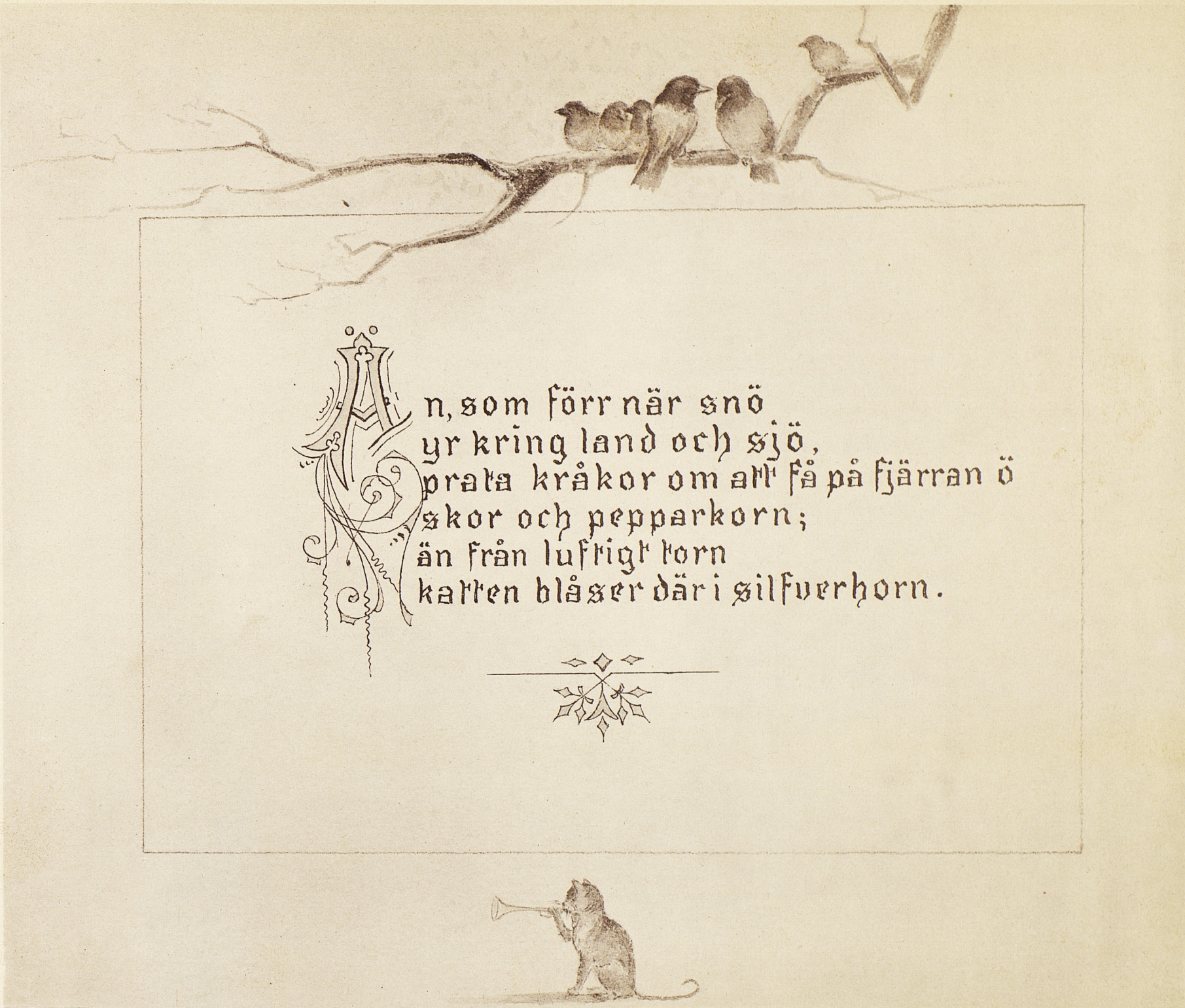
Manför dess port
 möte sen vi gjort
 med en poesi, som lifvets tyngd för sport—
 vingtrött poesi,
 gör nu dagsverk i
 verklighets exakt fotografi.

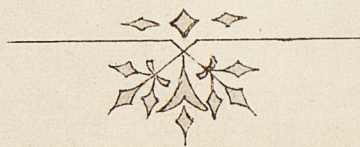

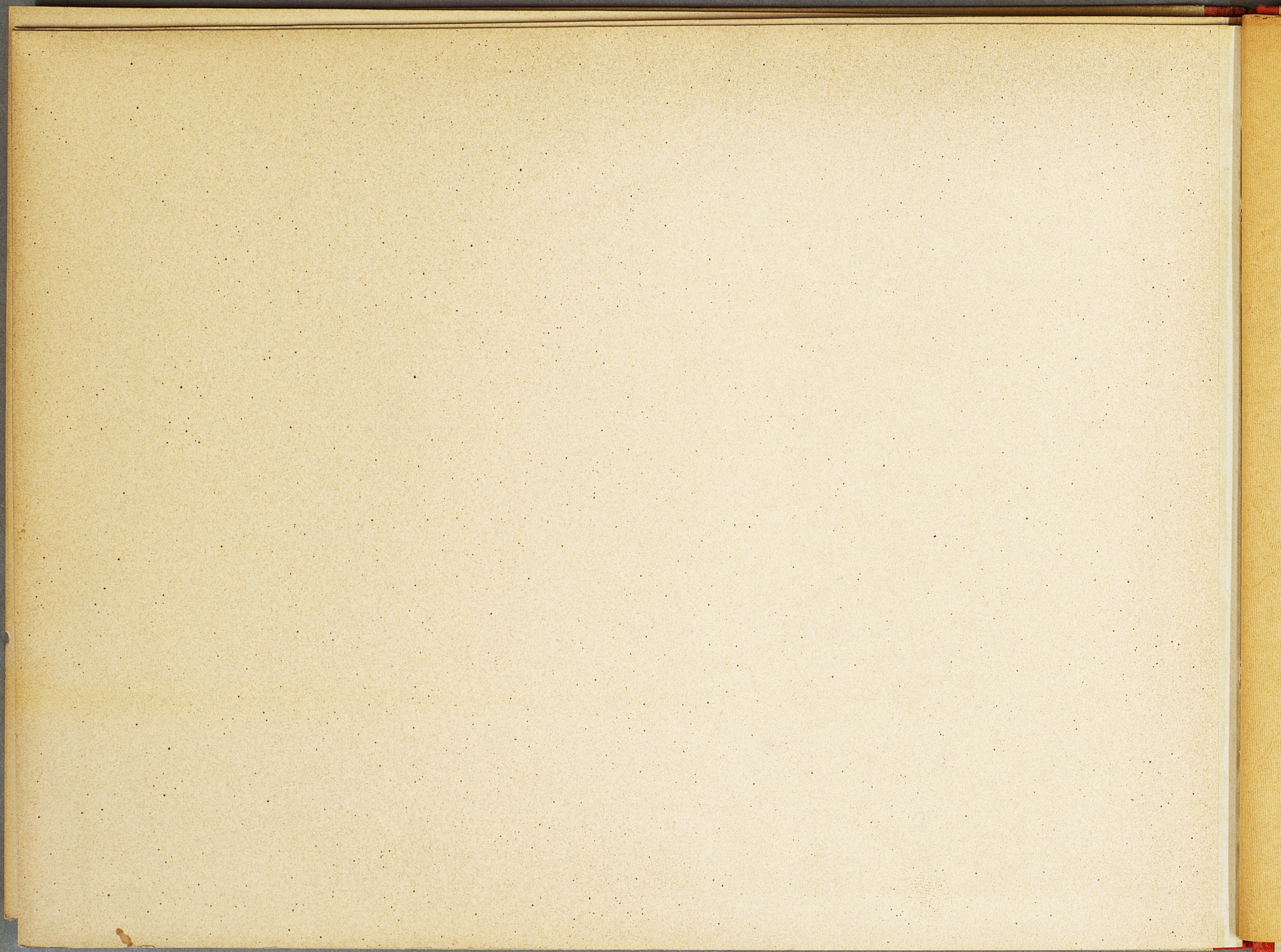
Än därinne finns
slottet, som du minns,
och där leker än den vackre sagoprins;
än i måneglans,
klädd i flor och krans,
sångens älfva sväfvar där i dans.

A n, som förr när snö
yr kring land och sjö,
prata kråkor om att få på fjärran ö
skor och pepparkorn;
än från lustigt torn
katten blåser där i silfverhorn.

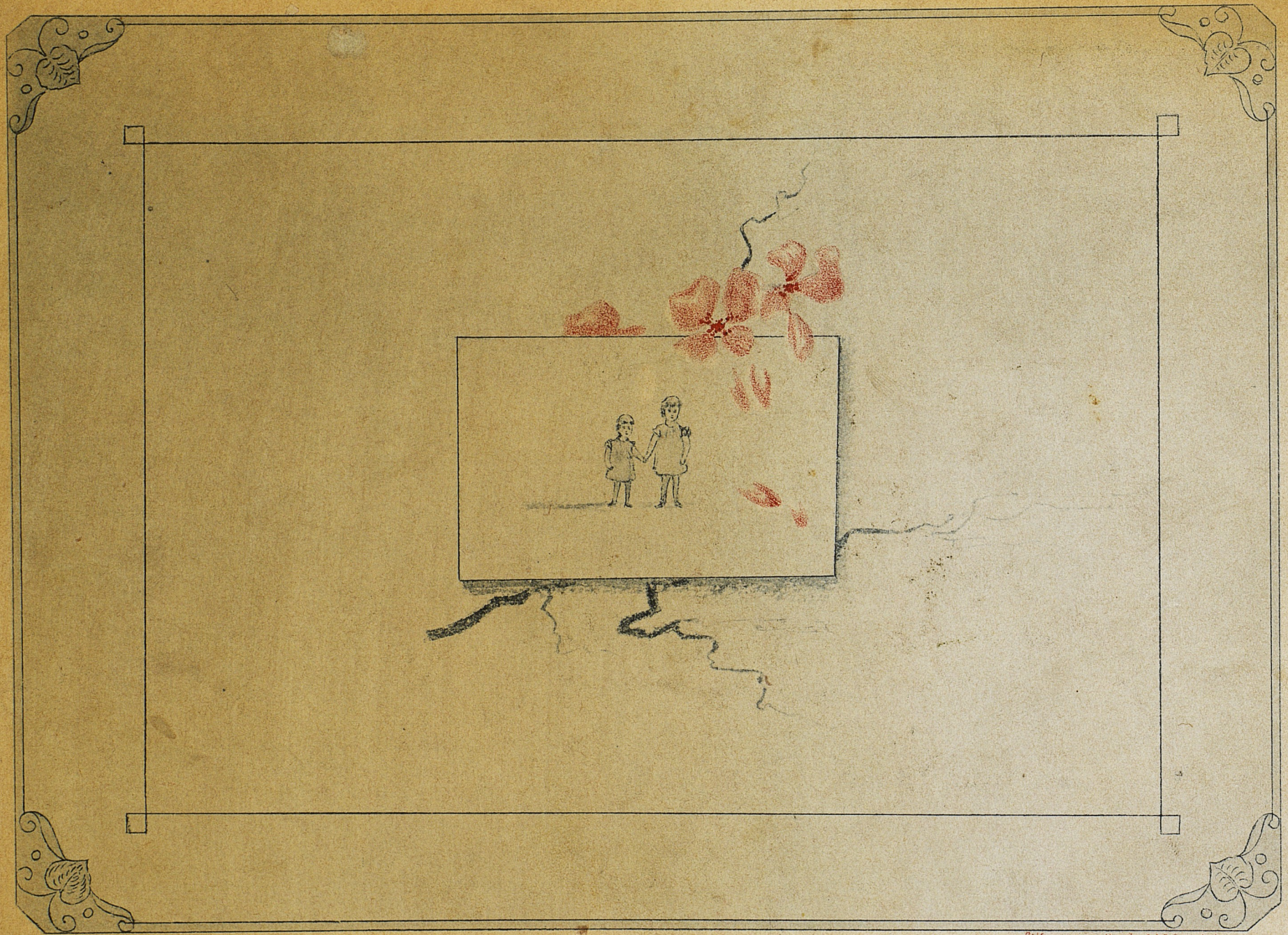

SilfversparresNya Graf.A.B.Stockholm